

210

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 7 sierpnia 1963 r.

w sprawie warunków zdrowia wymaganych od osób wykonujących rybołówstwo morskie.

Na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 22, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rybołówstwo morskie mogą wykonywać osoby, które nie są dotknięte stanami chorobowymi i ułomnościami określonymi w załączniku do rozporządzenia.

§ 2. 1. Osoby zamierzające wykonywać rybołówstwo morskie podlegają wstępnym badaniom stanu zdrowia.

2. Osoby wykonujące rybołówstwo morskie podlegają okresowym badaniom stanu zdrowia.

3. Jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie co do stanu zdrowia osoby wykonującej rybołówstwo morskie, zwłaszcza w związku z przebyłą chorobą, osoba ta na żądanie portowego inspektora sanitarnego jest obowiązana poddać się badaniu kontrolnemu w każdym czasie.

§ 3. 1. Badania stanu zdrowia (§ 2) przeprowadzają obwodowe przychodnie portowe właściwe ze względu na miejsce zamieszkania osób podlegających tym badaniom.

2. Badania (ust. 1) obejmują ogólne badania lekarskie, badanie słuchu, wzroku, stanu uzębienia, badanie rentgenowskie klatki piersiowej, badanie na nosicielstwo zarazków schorzeń jelitowych, a ponadto — w miarę potrzeby — inne badania dodatkowe lub specjalistyczne.

3. Jeżeli obwodowa przychodnia portowa nie może we własnym zakresie wykonać potrzebnych badań dodatkowych lub specjalistycznych, wówczas kieruje badanego do innego zakładu społecznego służby zdrowia.

4. Obwodowa przychodnia portowa wpisuje wyniki badań do indywidualnych kart zdrowia.

§ 4. 1. Na podstawie wyników badania (§ 2) portowy inspektor sanitarny wystawia świadectwo zdrowia stwierdzające zdolność lub niezdolność ze względu na stan zdrowia osoby badanej do wykonywania rybołówstwa morskiego.

2. Świadectwo zdrowia jest ważne przez okres 2 lat licząc od dnia wystawienia.

§ 5. 1. Osoba, która w wyniku badania okresowego lub kontrolnego została przez portowego inspektora sanitarnego uznana za niezdolną do wykonywania rybołówstwa morskiego, może wystąpić do wojewódzkiego inspektora sanitarnego o przeprowadzenie ponownego badania lekarskiego.

2. Wniosek uzupełniony posiadaną dokumentacją lekarską składa się za pośrednictwem właściwego portowego inspektora sanitarnego w terminie 14 dni od dnia doręczenia osobie badanej świadectwa zdrowia.

§ 6. Ponowne badanie lekarskie przeprowadza na zlecenie wojewódzkiego inspektora sanitarnego wojewódzka przychodnia (poradnia) przemysłowa.

§ 7. Na podstawie wyników ponownego badania wojewódzki inspektor sanitarny stwierdza zasadność wydanego świadectwa zdrowia albo wydaje nowe świadectwo zdrowia.

§ 8. Osoba podlegająca badaniu ponosi koszty badań według obowiązującego cennika.

§ 9. Osoba uznana za zdolną do wykonywania rybołówstwa morskiego jest obowiązana w czasie wykonywania połowów posiadać świadectwo zdrowia przy sobie.

§ 10. Dotychczasowe świadectwa zdrowia wydane osobom wykonującym rybołówstwo morskie zachowują ważność w ciągu roku od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 11. Zasady i tryb ustalania stanu zdrowia wymaganego do wykonywania rybołówstwa morskiego od osób zatrudnionych na statkach rybackich na podstawie umowy o pracę oraz od osób wykonujących pracę na statkach należących do spółdzielni rybołówstwa morskiego określają odrębne przepisy.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1963 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: J. Sztachelski

Załącznik do rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 7 sierpnia 1963 r. (poz. 210).

WYKAZ STANÓW CHOROBYCH I UŁOMNOŚCI UNIEMOŻLIWIAJĄCYCH WYKONYWANIE RYBOŁÓWSTWA MORSKIEGO

1. Wady rozwojowe i ułomności nabyte, wyraźnie upośledzające sprawność ustroju, a w szczególności:

- 1) częściowy lub całkowity brak kończyny dolnej;
- 2) częściowy lub całkowity brak kończyny górnej;
- 3) brak palców upośledzający w znacznym stopniu zdolność wykonywania pracy;
- 4) ograniczenie ruchów w stawie lub stawach upośledzające w znacznym stopniu zdolność wykonywania pracy;
- 5) zaniki mięśniowe ograniczające w znacznym stopniu sprawność ustroju.

2. Choroby psychiczne.

3. Epilepsja.

4. Gruźlica w okresie czynnym.

5. Choroby serca i układu naczyniowego w okresie niewydolności ostrej i przewlekłej.

6. Wady i zaburzenia w zakresie narządu słuchu, mowy i równowagi, jedno lub obustronne osłabienie słuchu przy zachowaniu zdolności słyszenia szeptu z odległości nie mniejszej niż 3 m.

7. Wady wzroku:
- 1) ślepotą jednego oka lub brak gałki ocznej;
  - 2) daltonizm;
  - 3) ostrość wzroku bez korekcji szklami: jednego oka mniej niż 0,5, drugiego oka mniej niż 0,3 albo obustronnie mniej niż 0,4;
  - 4) obustronna krótkowzroczność przy ostrości wzroku jak w pkt 2;
  - 5) łzawienie i zwężenie kanałów łzowych;

- 6) przewlekłe choroby naczyń i siatkówki i nerwu wzrokowego nie rokujące poprawy.
8. Przepukliny wewnętrzne i zewnętrzne bez względu na ich pochodzenie i umiejscowienie.
9. Nosicielstwo duru brzuszego, durów rzekomych lub czerwonki bakteryjnej.
10. Choroby zakaźne i pasożytnicze.
11. Inne schorzenia, nie wymienione w wykazie, a wyraźnie upośledzające czynność ustroju.

211

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 26 lipca 1963 r.

dotyczące przystąpienia Bułgarii do Konwencji o ruchu drogowym i Protokołu w sprawie znaków i sygnałów drogowych, podpisanych w Genewie dnia 19 września 1949 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 27 Konwencji o ruchu drogowym oraz art. 56 Protokołu w sprawie znaków i sygnałów drogowych, podpisanych w Genewie dnia 19 września 1949 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 54, poz. 321), Rząd Bułgarii złożył dnia 13 lutego 1963 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych swój dokument przystąpienia do powyższych aktów międzynarodowych z następującymi zastrzeżeniami:

- (a) do artykułu 33 Konwencji, który stanowi, że każdy spór pomiędzy dwoma lub kilkoma Umawiającymi się Państwami, dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszej Konwencji, którego strony nie mogłyby uregulować drogą rokowań lub innym sposobem, może być przekazany do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w celu rozstrzygnięcia;
- (b) do Załącznika 1 do Konwencji, który stanowi, że rowery zaopatrzone w silnik pomocniczy spalinowy o pojemności skokowej do 50 cm³ (3,05 cala sześciennego) nie będą uważane za pojazdy samochodowe, pod warunkiem że pod względem budowy zachowują wszystkie normalne cechy charakterystyczne rowerów;
- (c) do Załącznika 6 do Konwencji rozdział II ust. c) drugie zdanie, które postanawia: „Jednakże motocykle zaopatrzone w silnik o największej pojemności sko-

kowej 50 cm³ (3,05 cala sześciennego) mogą być zwolnione z tego obowiązku”;

- (d) do art. 62 Protokołu, który stanowi, że każdy spór pomiędzy dwiema lub kilkoma Umawiającymi się Stronami, dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszego Protokołu, którego Strony nie mogłyby uregulować drogą rokowań lub innym sposobem, może być przekazany do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w celu rozstrzygnięcia.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że Rząd Republiki Mali zakomunikował dnia 19 listopada 1962 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, iż uważa za nadal wiążące dla siebie postanowienia Konwencji o ruchu drogowym, które zostały rozciągnięte na jego terytorium przed uzyskaniem niepodległości.

Podaje się również do wiadomości, że pismem z dnia 15 października 1962 r. Rząd Republiki Środkowo-Afrykańskiej i pismem z dnia 30 października 1962 r. Rząd Togo zakomunikowały Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, iż przyjęły dla siebie odpowiednio litery RCA i litery TG jako znaki wyróżniające w ruchu międzynarodowym.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wносить należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Oplata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 75.— zł, półrocznie 45.— zł.
Oplata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 45.— zł, półrocznie 27.— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I.I) lub na okres półroczny (od I.I i od I.VII). Oplata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za 1 półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłat za prenumeratę na konto Narodowego Banku Polskiego, Oddział IV Miejski, Warszawa, nr 1528-91-903, cz. 3, dz. 7, rozdz. 3. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w punktach sprzedaży w Warszawie: Al. I Armii Wojska Polskiego 2/4, „Dom Książki” — Księgarnia Prawno-Ekonomiczna — ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów — al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Olsztynie, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyśle, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka” Warszawa, ul. Tamka 3